

2 Van de straat geplukt:
Thomas de Jong

Pagina 4,5 + 6:
Nieuws van de instellingen in de wijk

- Radar • Humanitas De Leeuwenhoek
- Laurens Antonius Binnenweg
- Gezondheidscentrum St. Mariastraat

7 Verborgen Bedrijvigheid
Ruth Keller

8 Koffie voor Geluk
bij De Leeuwenhoek

www.aktiegroepoudewesten.nl

19 sfeervolle plekken in het Oude Westen vormen samen een villa

Op 25 juni vond de derde wijk-dialogoog plaats onder het motto 'Wij zijn het Huis van de Wijk'. In de net uitgekomen gemeentelijke welzijnsnota wordt per wijk één Huis van de Wijk aangewezen. Maar hoe zit het dan met al die andere plekken in de buurt die ook door vrijwilligers gerund worden en waar bewoners vaak komen? De initiatiefnemers Joke van der Zwaard, Maurice Specht en Katinka Broos telden er negentien en nodigden ze allemaal uit om te vertellen wat ze doen, met wie en voor wie; en hoe ze financieel

rondkomen. Op twee na waren ze er ook allemaal. Speelcentrum Weena, de Huiswerkklas, Paradijkskerk, Wijk-tuin, Zorgcentrum Leeuwenhoek, Zorgcentrum Laurens Antonius, Tuin de Bajonet, Ettaouid, Odeon Meesteren, De Nieuwe Gaffel, Pameijer Klus en Werk, Thaiboksschool, Bezielen, Tennisclub Oude Westen, Ruilwinkel, Toko 51, het Wijkpastoraat, Aktiegroep Oude Westen en Leeszaal Rotterdam West. Iedereen kreeg 2 minuten tijd om zijn verhaal te vertellen aan een groot publiek van bewoners, belangstellenden, politici en professionals. Zo ontstond in korte

tijd een indrukwekkend beeld van activiteiten, mensen en bewegingen in het Oude Westen. Elke plek had een doos meegenomen die iets van de activiteiten liet zien. Paul bouwde daar een prachtige villa van.

Na de pauze begon de dialoog met politici en ambtenaren met de vraag: is dit wat jullie bedoelen met Huis van de wijk? Wij zijn toch allemaal samen huis van de wijk? De dialoog kwam niet echt op gang omdat de ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor de welzijnsnota het hadden laten afweten. De wel aanwezige centrum-ambtenaar Josje van Nes begreep de positie van de bewoners van het Oude Westen wel en bleek zelf ook overvallen te zijn door het nieuwe beleid. De Nieuwe Gaffel zou in het Oude Westen het Huis van

de wijk moeten worden. Iedereen is blij dat er met de Nieuwe Gaffel meer ruimte wordt geboden aan initiatieven in de wijk. Zo kunnen nog meer bewoners actief worden, er ontstaat een palet van mogelijkheden, iedereen vindt wel een plekje waar hij/zij op adem kan komen of ideeën kan verwezenlijken. De focus van de gemeente op één pand, ook wat betreft financiën, geeft de aanwezigen een vreemd gevoel. "Is het nu het Huis van de wijk of is het Huis van B&W", verzuchtte iemand, toen ook nog eens werd opgesomd wat er volgens de gemeente allemaal in dat huis moet gebeuren.....niet wat bewoners willen, maar wat de gemeente wil.

De meeste mensen zijn het er over eens dat de nieuwe welzijnsnota erg top-down geformuleerd is. Radar moet dat welzijnsbeleid uitvoeren, dat wil zeggen: ze moet ervoor zorgen dat bewoners dat vrijwillig gaan doen, maar Radar wordt ook gekort. De gemeente bepaalt, organisaties en bewoners zijn te weinig gehoord. Gezien deze nota kijken we met zorg uit naar de nog te verschijnen nota over bewonersorganisaties....

Afgesproken wordt dat we allemaal in de gaten houden wat de gevolgen zijn van dit beleid: gelukkig zijn er veel plekken die niet afhankelijke zijn van gemeentelijk geld, maar er zijn zorgen over bijvoorbeeld de toekomst van Speelcentrum Weena, de Ruilwinkel, de Huiswerkklas en de Thaiboksschool. De gebiedscommissie gaat zich meer inzetten voor het voortbestaan van de verschillende plekken in de wijk. En we gaan bedenken hoe we de onderlinge band kunnen versterken. Hoewel de gemeente als discussiepartner gemist werd, waren de aanwezigen het er over eens dat het een goede avond was. De publieke plekken in de wijk zijn duidelijk en creatief in beeld gebracht, we hebben nieuwe mensen leren kennen en de verbondenheid en sociale kracht in het Oude Westen is weer versterkt.... Dat kunnen we heel goed zelf!

Katinka Broos

IK KAN OOK ANDERS

De Nieuwe Gaffel gaat al doende open

Een paar jaar lang stond 'De Gaffel' leeg; tot groot verdriet van veel buurtbewoners die hun geliefde buurthuis verloren zagen gaan. Vanaf dinsdag 16 juni staan de deuren weer open. Binnen gonst het van het leven. Een bonte mengeling van buurtbewoners, kinderen die heen en weer rennen tussen de 'woonkamer' aan de straatzijde en het plein. Ambtenaren, bestuurders, politici en belangstellenden en nog meer. Veel mensen die elkaar kennen, groeten en met elkaar staan te praten. Er worden hapjes en drankjes geserveerd. Het lijkt wel een feestelijke openingsreceptie, maar nee, die is in september.

1000 bloemen laten bloeien

Mieke Sandifort is vanuit welzijnsinstelling Radar-Wmo aangesteld als coach. "Waar het om gaat is, dat het hier een plek wordt waar mensen met elkaar delen: kennis, gezelschap, talenten, cultuur, levenservaring, vakmanschap. Alles wat het leven en samen leven in een wijk nodig heeft en de moeite waard maakt. Mieke ziet 'De Gaffel' zeker niet als hét toekomstige Huis van de Wijk. "Er zijn zoveel plekken waar mooie dingen gebeuren: De Leeszaal, De Aktiegroep, het Wijkpark, Odeon.... noem maar op. Het mooiste is als we 1000 bloemen kunnen laten bloeien. We zullen al doende gaan uitvinden wat de plaats van de Nieuwe Gaffel daarin gaat worden.

Geen regels uitvoeren, maar ontwikkeling stimuleren

Volgens de kadernotitie 'Nieuw Rotterdams Welzijn' (NRW) dient het welzijnswerk erop gericht te zijn om de eigen kracht van Rotterdammers meer te benutten. Hierin heeft het welzijnswerk een opvoedende taak. Volgens Mieke Sandifort is het belangrijk dat dit niet op een beheersmatige en controlerende manier gebeurt. "Ik doe dit werk al 40 jaar en het is mijn ervaring dat als mensen hun eigen kracht kunnen benutten en met plezier samenwerken, het niet nodig is om allerlei regels en doelstellingen op te leggen. Mensen ontwikkelen zich niet van bovenaf en onder dwang, maar

van binnenuit en vrijwillig. Je kunt ze wel stimuleren, leren beter samen te werken, nieuwe ervaringen en kennis laten opdoen, helpen om verder te kijken dan hun neus lang is, een stap verder te gaan".

Zwaan-kleef-aan

Om een voorbeeld te geven van hoe zij als coach te werk gaat, neemt Mieke ons mee naar een van de ruimtes in het gebouw, waar een groep jongens druk doende is met het verven van de muren. "Ik begin maar gewoon met wat zich aandient, bijvoorbeeld deze groep jongens trof ik op het plein. Ik ben op ze afgestapt en ze wilden wel wat doen. Na een dag 'op cursus' te

zijn geweest bij een schilder uit de buurt, zijn ze aan de slag gegaan. Ik ga dan nog een stap verder en vraag aan de schilder of hij wel eens wat aan sponsoring doet. Nee, dat niet, maar hij is misschien wel bereid om iets voor de jongens te doen dat hun blikveld verruimt. Door dit contact kan er ook belangstelling ontstaan voor het vak. Daaruit komt dan misschien weer verdere scholing voort. Zo probeer ik altijd touwtjes aan elkaar te knopen, een soort zwaan-

worden mensen meestal alleen maar moe, dus kort met elkaar afstemmen en vooral al doende leren. In haar rol van stimulator, initiatiefnemer en ondersteuner zal zij regelmatig de wijk in gaan om sluimerende talenten en de verborgen kansen op te zoeken. Daarnaast heeft ze zelf ook nog wat wensen voor de wijk: "Een van mijn dromen is dat er weer een vorm van maakindustrie komt, waardoor mensen in de wijk zelf hun brood kunnen verdienen. Ook denk ik aan

"Het wordt een plek van delen, samenwerken, initiatieven aan elkaar koppelen"

kleef-aan principe. Er komt dus geen vast programma voor doelgroepen, zoals dat in het buurthuiswerk oude stijl was. En er komen ook geen vaste lokalen voor activiteiten of vaste sprekers. Wie iets wil komen doen of ontwikkelen, kan binnen stappen. Dan gaan we kijken: wat is het precies, kan er nog meer mee gebeuren, waardoor het krachtiger wordt, meer mensen met elkaar kunnen samen werken en aan welke andere activiteiten of mogelijkheden kan het initiatief gekoppeld worden. Sommige dingen kunnen niet, zoals groepjesvorming, concurrentie en eigenmachtig optreden. Daar zijn we gewoon streng in".

Doen, leren, dromen

Hoewel de nieuwbakken welzijnscoach zich gesteund weet door een bestuur, zal er niet veel vergaderd worden. Mieke: "Van vergaderen

trainingen en opleidingen die door buurtbewoners zelf worden gegeven. Muziek en andere vormen van cultuur - ook heel belangrijk voor de ontwikkeling van mensen. We hebben al een piano gekregen van Anna Hu van de Chinese vereniging; een mooi begin. De komende periode zal het accent vooral liggen op het woonbaar maken van het pand. Met de meubels uit de opslag van de gemeente en de vele handen van de buurtbewoners zal dat zeker lukken.

Openingstijden Buurtwinkel tijdens de zomervakantie

De buurtwinkel is dicht van 20 juli t/m 7 augustus. Van 10 augustus t/m 24 augustus is de buurtwinkel op de dinsdagen en vrijdagen open.

Hij heeft zijn hele leven een engeltje op zijn schouder gehad, zo lijkt het wel. Zijn levensverhaal leest als een spannend boek, en in september wordt hij achtentachtig jaar: Thomas de Jong, Oude Westenaar.

We treffen Meneer de Jong in de binnentuin van Het Steiger, een Rooms-Katholieke kerk en Dominicaner klooster midden in de stad. Hij werkt er als vrijwilliger en die prachtige tuin, een oase van rust, wordt door hem onderhouden. Speciaal voor de gelegenheid zet hij de fontein even aan. Hij kan heel bloemrijk vertellen, maar het is af en toe best heftig wat hij vertelt. Want meerdere malen in zijn leven is hij door het oog van de naald gekropen, met name in de oorlog, maar ook nog daarna.

'Ik ben geboren aan de Blaak, boven "De Ster", een winkel voor kleding en woninginrichting', vertelt hij. In 1944 kregen wij te horen dat een grote groep mannen vanaf 18 jaar uit Rotterdam en omgeving, zo'n 50.000 man, in Duitsland moest gaan werken. Ik was net 18 geworden. Mijn vader wilde eigenlijk dat ik onder zou duiken, maar het gevaar voor ontdekking was groot en dan zouden er zeker doden vallen. Mijn moeder gaf me vlak voor vertrek een klein medaillon mee, met een afbeelding van Maria erop, Maria van Altijddurende Bijstand. "Draag dit, het zal je beschermen", zei ze. En ik ben ervan overtuigd dat het me beschermd heeft.'

Verstoppen in het hooi

De twee jaar 'Arbeitseinsatz' werden voor de jonge Thomas een periode vol bijzondere ervaringen, want het avontuur trok hem wel, maar ook vol angst. 'Wij allemaal

Thomas de Jong

waren vooral bezig te overleven. Ons kamp lag bij Paderborn, nabij het Ruhrgebied. Wij moesten daar aan spoorrails werken en treinen schoonmaken. Op een dag is ons kamp door de Engelsen gebombardeerd, maar ik was die dag net met een groep naar een andere stad. Later heb ik een luchtaanval van een Canadees vliegtuig overleefd, de kogels floten om mijn oren. Toen Duitsland verslagen was, ben ik met 2 kameraden zelf op pad gegaan. Wij hadden geen zin om te wachten tot transport georganiseerd werd, wij gingen lopend en liftend terug richting vaderland. Onderweg verstoppen wij ons bij een boer in het hooi, en kwamen Duitse soldaten die naar ons op zoek waren met bajonetten in het hooi prikken. Ook dat hebben we overleefd, omdat we heel, heel diep onder het hooi

zaten. We stikten bijna! Op een gegeven moment, we waren al een heel eind gevorderd, zagen we een jeep met Canadese soldaten. We dachten: nu worden we geholpen om snel naar Nederland terug te komen, maar wat bleek: zij brachten ons terug naar het kamp!! Wat een teleurstelling was dat. We moesten eerst helemaal kaal geschoren worden, gedesinfecteerd met DDT en nog twee weken in quarantaine blijven voordat we Duitsland mochten verlaten. Pas in november 1945 waren we eindelijk weer thuis...' Na de oorlog kwam dan eindelijk de kans om een normaal leven op te bouwen. Meneer de Jong kreeg het gevoel dat hij Maria van Altijddurende Bijstand niet meer nodig had. Het medaillon werd opgeborgen in een doosje bij de manchet-

knopen... Op een nacht in 1962, voor het slapen gaan, overviel hem ineens de gedachte: 'Ik moet dat medaillon weer gaan dragen.' Hij speldde Maria op zijn hemd, onder zijn kleding. De dag erop moest hij op reis met de trein en door een speling van het lot was dat juist de trein die bij Harmelen op een andere trein botste, een enorme ramp die de geschiedenis is ingegaan als het grootste treinongeluk in Nederland ooit. En als door een wonder bleef hij gespaard, terwijl om hem heen velen een gruwelijke dood stierven...

'Alles bij elkaar ben ik in mijn leven vijf of zes keer ternauwernood aan de dood ontsnapt'

'Alles bij elkaar ben ik in mijn leven vijf of zes keer ternauwernood aan de dood ontsnapt', vertelt meneer de Jong. Bij het beschrijven van de heftige oorlogservaringen, en de treinramp, is hij zichtbaar geëmotioneerd.

Te oud en te eigenwijs

En terwijl het fonteintje rustig klatert, vertelt hij over zijn spirituele leven. Meneer de Jong heeft altijd gezocht naar verdieping. Al jong raakte hij geïnteresseerd in yoga. 'Dat begon toen ik tussen de boeken van mijn vader een boekje vond daarover. Toen begon mijn zoektocht naar geestelijke diepgang, die ook langs verschillende kloosterorden heeft geleid. Ik was bijvoorbeeld een tijdje in Zwitserland in een klooster van de Kartuziers, waar ik wilde intreden. Maar ze vonden me te oud en te eigenwijs... Yoga is zoeken naar de bron. Ik geloof in de evolutie van het bewustzijn, dat intellect en emotie

met elkaar in balans kunnen komen. Dat de Heilige Geest direct tot je hart kan spreken. Daarom ben ik ervan overtuigd dat georganiseerde religie helemaal zal verdwijnen.'

Ook vertelt Meneer de Jong over zijn loopbaan bij het Nationale Ballet. 'Voor de oorlog zat ik op het Conservatorium, maar dat moest ik afbreken. Na de oorlog volgde ik een opleiding als kleermaker, want mijn ouders hadden een herenmodezaak, en al snel rolde ik met het maken van theaterkostuums in de wereld van theater en dans. Ik bleek talent te hebben, ik kon goed de clown uithangen, dus ik kreeg vooral komische rollen. Met het Nationale Ballet hebben we veel gereisd, bijvoorbeeld naar Parijs, waar we optraden voor generaal De Gaulle, en Griekenland, met een voorstelling voor Koning Constantijn. De Gaulle heb ik nog persoonlijk ontmoet... ik speelde namelijk een nogal komische generaal, en dat sprak hem blijkbaar aan.'

Het actieve leven hield niet op met zijn pensioen, hij werkte bijvoorbeeld als vrijwilliger bij Dominee Visser in diens verslaafdenopvangproject bij het Centraal Station, Peron 0. Toen dat werd opgeheven, ging hij mee met de Dominee om het werk in de Pauluskerk voort te zetten.

'Tien jaar geleden ontdekte ik ineens dat ik groene vingers had,' lacht hij. Toen ben ik hier in de tuin van Het Steiger gaan werken. Ik voel me eigenlijk nog steeds alsof ik veertig ben. Maar straks ben ik dus achtentachtig, vier nulletjes, vier keer niks. Een tijdloze situatie.'

Zijn boodschap tenslotte, aan de lezers van Buurtkrant Oude Westen, is een mooi advies van iemand die zijn leven heeft gewijd aan het zoeken naar 'de bron': 'Mens, durf te leven in eenvoud!'

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen

(21) Kruispleinproject

de drie grote bioscoopconcerns. Lutusca bleef uiteindelijk tot 1959 staan. Het er-naast gelegen Bouwcentrum breidde zich alsmaar uit, maar de hoek bleef een soort gat. Totdat in 1985 het Kruisplein-

project verscheen.

Waarom heet een gebouw, of eigenlijk twee gebouwen, een project? Omdat het 35 jaar geleden bijzonder was dat in het kader van de stadsvernieuwing een prijsvraag onder architecten werd uitgeschreven. In het Oude Westen zijn in de jaren zeventig en tachtig een groot aantal 'gezinswoningen' gerealiseerd, zowel renovatie als nieuwbouw. Etagewoningen bestaande uit een huiskamer, keuken, grote slaapkamer voor de ouders en een of meer kleine

slaapkamers voor de kinderen. De projectgroep Oude Westen, die bestond uit bewoners (vertegenwoordigers van de Aktiegroep) en gemeenteambtenaren, wilde op deze centrumplek woningen realiseren waarin jonge mensen zowel apart als samen konden wonen. Het moesten dus woningen worden die flexibel indeelbaar en makkelijk te veranderen waren. Uit de 196 ingestuurde ontwerpen koos de projectgroep er vijf uit die verder mochten worden uitgewerkt. Daaruit werd uiteindelijk het ontwerp gekozen van Henk Döll, Francine Houben en Roelf Steenhuis, drie studenten van de TU Delft die net samen met twee andere studenten, Eric van Egeraat en Chris de Weijers, het bureau Mecanoo hadden gevormd. Het was hun eerste grote opdracht; er zouden er nog een heleboel over de hele wereld volgen. Het Kruispleinproject bestaat uit 53 woningen inclusief een aantal meerlagige maisonnettes. Bovenop het laagste gebouwtje is een groot dakterras. De benedenverdieping met horeca en winkels is momenteel weer een gat; er wordt grondig gerenoveerd.

De hoek West-Kruiskade-Kruisplein ligt op de brandgrens van het bombardement van mei 1940. Voor de Tweede Wereldoorlog lagen de West-Kruiskade en de Kruiskade in elkaars verlengde. Vlak na de oorlog verscheen hier noodbioscoop Lutusca, één zaal met 1000 zitplaatsen. Lutusca was een tijdelijk alternatief voor de dertien (u leest het goed!) centrumbioscopen die door het bombardement vernietigd waren. De naam is een samentrekking van Lumière, Tuschinski en Scala,

19 juli, 12 tot 18 uur in het Wijkpark

Voor de tweede keer strijkt De Verhalenbazaar neer in wijkpark 'Het Oude Westen'. De Verhalenbazaar is een openluchtfestival, speciaal voor kinderen tot 12 jaar en staat compleet in het teken van verhalen. Bekende en minder bekend vertellers boeien met sprookjes, sagen en andere verhalen van over de hele wereld. In het wijkpark verrijst een tentendorp van zes Yurts (traditionele Mongoolse tenten) waarin de verhalen uit verschillende landen en culturen worden verteld. Elke yurt heeft een eigen thema. Zo komen beeldschone prinsessen, dappere ridders en angstaanjagende draken tot leven in de 'Drakentent' en figureren vliegende tapijten, barbaarse rovers en weerzinwekkende cyclopen in de verhalen in de 'Duizend-en-één-nacht-tent'. Een greep uit de inmiddels bevestigde vertellers: Sahand Sahebdivani, Wijnand Stomp, Mahjoub Benmoussa en Peter Faber. Verder kunnen kinderen zich laten schminken, een droomkasteel bouwen van bamboe en elastiek (bamboestieken), reuze bellen blazen en zelf meespeelen in een voorstelling.

Op zaterdagmiddag 11 juli is er als voorproefje een miniverhalenbazaar op het plein voor de Leeszaal

Oplage: 4500, verschijnt 10 x per jaar.
Aktiegroep Het Oude Westen
 Gaffelstraat 1, 3014 RA Rotterdam
 010-436 1700
 buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl
Redactie: Marianne Maaskant, Rob van der Meulen, Piet Slijkerman, Joke van der Zwaard, Simone Zebeda en Elske Zwart.
Medewerkers aan dit nummer:
 Katinka Broos, Mariëtte Groot, Wilma Kruger, Ellen Lalan, Heleen van der Linden, Madelon Stoele, Gina Thijsse en Esther van der Werff
Productie: Jim van der Put.
Fotografie: Marianne Maaskant e.a.

www.aktiegroepoudewesten.nl

COLUMN VAN

Hannie

Juist terug van de supermarkt sta ik de boodschappen op te ruimen, als mijn zus Ans de trap op komt. Jammer dat ik nog niet alles heb opgeruimd, want zij is zo nieuwsgierig als de hele volgende week en zij zal wel weer commentaar leveren op mijn aankopen. En inderdaad, 'Arends-oog' heeft direct de boodschappen in de smiezen en levert reeds commentaar nog voordat zij mij fatsoenlijk goedendag heeft gezegd. "Waar heb je dat allemaal voor nodig, is bij jou het geldschip binnen gevaren?" Ik weet dat zij zuinig is, op het gierige af, en dat zij pas eetwaars koopt als zij het niet langer kan uitstellen. Onverwachte gasten heeft zij nooit en zij struint in de super de vakken af naar boodschappen met korting waarvan de gebruiksdatum nagenoeg verstreken is. Anderzijds veroorlooft zij zich dure kleren en schoenen omdat zij daarmee de 'gebraden haan' kan uithangen. Zo heeft ieder zijn hobby. Wel kijkt zij bij mij altijd, voordat zij iets nuttigt, of de gebruiksdatum niet is verstreken. Ik merk aan Ans dat zij zich vandaag niet prettig voelt. Het is maar beter niets te vragen; als zij iets kwijt wil, komt zij vanzelf over de brug. En na een praatje over het weer en nog zo wat vertelt zij over haar buurvrouw waarmee zij in onmin leeft. Inderdaad is die buurvrouw niet gemakkelijk en voeg daar Ans bij en je hebt een spanningsveld waar gemakkelijk ruzie kan ontstaan. Meestal probeer ik mijn zus wat geduld met haar buurvrouw aan te praten, maar gewoonlijk helpt dat niet. Eerst moet zij haar ei kwijt en pas dan is zij voor rede vatbaar. Nou dat ei kwam en zoals gewoonlijk gaat het om niets van belang. Dat kan ik niemand kwalijk nemen, want ook van mijzelf weet ik dat ik van iemand die ik niet mag niet zo veel kan verdragen. Maar ook nu weer heeft mijn koffie met een paar kaakjes zegenrijk werk gedaan en is Ans haar stoom kwijt. Het is maar beter zo. Ik lijk wel een maatschappelijk werkster.

Straatmeiden! Column van Hasnae

De dagen zijn langer en het echte lekkere weer moet er nog van komen, ik bedoel dan op z'n minst een hele week achter elkaar. De bankjes op de pleintjes zijn gevuld met jong en oud, meiden en jongens. Er wordt gelachen, geroepen en genoten. In een bepaalde leeftijdperiode lijkt het alsof ons gehoor achteruitgaat en dan moet je naar elkaar gaan roepen en schreeuwen anders horen we elkaar niet. Al is de afstand een halve meter. Het schijnt zo te zijn dat deze fase zo na je zestigste weer terug komt. En je, jezelf afvraagt waarom de tv van de buurvrouw zo hard staat. 'Is ze doof of zo?' Ja, blijkbaar wel. En daar zitten we dan op een warme zwoele vrijdagavond een uur of negen. De een meer hyper dan de ander. Hoe was je week? Heb je nog dit? Of wist je dat? We hebben het naar ons zin. Dan loopt er een buurman langs en zegt: 'Moeten jullie niet naar huis! Verbaasd kijken we elkaar aan, en reageren met: 'Waarom?' Omdat jullie meisjes zijn!' 'Meisje horen niet op straat!' We proberen het luchtig te houden en ik zeg nog tegen mijn vriendin: 'Oh, nu snap ik het! Dáárom ben jij

van de straat geplukt!' We kunnen er om lachen, maar zo grappig is het eigenlijk niet. Het is ons buurtje, pleintje en ook onze straat! Het is niet dat we hier stiekem zitten en aan de straat zijn overgeleverd. Mijn moeder kijkt zo vanuit het woonkamerraam op het plein. Maar daar ging het niet om, het ging niet om toezicht en veiligheid. Het ging er om dat wij meiden zijn. Ja, dat zijn we! Meiden die op een etage wonen. En heb ik nou pech dat ons balkon net genoeg voor twee is. Ja, meiden zijn we! Meiden, die weten wat er speelt in de buurt of het plein. Meiden die andere meiden helpen, buurtactiviteiten organiseren en betrokken zijn. Ja, wij zijn meiden die school gaan, de huiswerkklass volgen, stage lopen. En sommige van ons hebben daarboven op nog een bijbaan! En ja! Dan blijft er gelukkig nog een beetje ruimte over om op zo'n vrijdagavond op een bankje te hangen waarbij we stoom afblazen, genieten van de momenten dat ook het weer het toelaat. En dan zouden wij thuis moeten zitten? Omdat wij meiden zijn?

25 juli - Aziza's Kitchen

Een nieuw bewonersinitiatief, ingediend door Aziza Daal
 1 x per maand een maaltijd speciaal voor ouderen Plaats: Wijkpastoraat
 Eigen bijdrage: 3,50 Aanmelden: tel. 06 12835452
 Zonodig worden mensen opgehaald.

Voorleeskunstenaresen

Voor de derde keer hebben Sarah en Romeisa voorgelezen in zorgcentrum Atrium. Ondanks de rumoerige omgeving wisten de jongedames het gemengde publiek van ouderen en piepjonge bezoekers van een kinderdagverblijf te boeien. Voor de laatste groep hadden ze een doorkijkboek meegenomen. Het bezoek werd weer voorbereid door Patrick, vrijwilliger in de Leeszaal en in Atrium. (rechts op de foto: Sarah)

Tip
 van tante
Aziza

Het is weer vakantietijd en daarover gaat deze keer de tip.
Tante ging laatst naar Londen en bij de paspoortcontrole zag zij mensen van wie het paspoort al twee jaar verlopen was. Ter plekke werd er een tijdelijk paspoort gemaakt maar dat kostte wel €100,-.
De tip is dus dit keer: Zorg dat als je op reis gaat je reisdocumenten in orde zijn en ga op tijd naar de balie van het stadhuis, dat voorkomt stress! En een hoop geld.

Nieuwe website Bewonerskompas

Bewonerskompas heeft haar website vernieuwd en opgefrist. Op de website staat o.a. informatie over de regels van de gemeente als u in Rotterdam komt wonen, alleen, samen met anderen, zelfstandig of op kamers
 Individuele huurders met vragen over hun rechten en plichten kunnen op de site veel informatievinden, bijvoorbeeld over de huurprijs, het

onderhoud van de woning of over burenuverlast. Als u met meerdere huurders samen ideeën heeft, b.v. over energiebesparing, of over het overleg met uw verhuurder, kunt u via de site uw ideeën verder brengen. Voor woningeigenaren die samen een Vereniging van Eigenaren vormen biedt de site informatie.
bewonerskompas-rotterdam.nl
010-2806440

Workshop HAT-DRESSES van Corsage-Studio

In deze workshop neem je een kijkje in de keuken van ontwerpersduo CORSAGE-STUDIO. Onder hun professionele begeleiding leer je de kneepjes van het vak in 8 lessen kennen. Je wordt uitgedaagd om mee te werken aan de nieuwe collectie: HAT-DRESSES. Kom Ontwerpen, Maken en Stylen! Iedere maandag. Van 29 juni t/m 31 aug 10:00 – 15:00 uur. Deelname 15,- per workshop periode (8 lessen)!

Beperkt aantal plaatsen beschikbaar

INSCHRIJVING:

info@corsage-studio.com /
 T: 06 2672 4825
 Locatie: INVALID
 Atelier, Rijnhoutplein 1,
 3014 TZ
hat-dressesinrotterdam-west.blogspot.com **Of kom langs!**

Dieren in het Wijkpark

Op zondag 31 mei was het Open Dag in het Wijkpark. Zestig kinderen en een veertigtal ouders trotseerden de miezerende regen en kwamen kennismaken met de dieren. Ze voerden de geiten en de kippen in de dierenhof en konden daar oefenen met spinnen en viltten met schapenwol. In de Wijktuin was er Kabouterpad over de kleine diertjes, Vogelspeurtocht, Bijenexcursie en kon een bijenknutsel

gemaakt worden. In het park waren ponypaardjes om een ritje op te maken en een verhalenverteller met dierenverhalen. Open Dag gemist? Kom een andere keer kijken of de schapen hun jasje uitgedaan hebben, maak kennis met onze nieuwe kat "Murdoch" en kip "Tuk" en zie hoe mooi de buitenkant van de dierenhof geworden is!

tip
 van de
tuin
 man

Ongewenste kruiden

Met de wind waaien zaden mee en belanden ongevraagd in je tuin. Zo kunnen opeens leuke bloeiende planten je tuin verrijken of juist ontsieren. Welke kruiden zijn nu gewenst en welke ongewenst? Welke ga je koesteren en welke kan je beter weghalen? Iedereen die een tuin heeft, worstelt hiermee. Heermoes, klein hoefblad, spingbalsemien, zevenblad zijn de top vier van kruiden die het op onze bodem goed doen. Ze groeien, maken zaden en verjongen zich. Ze nemen je hele tuin over en verstikken andere planten. Daarom kan je ze het beste met wortel en al verwijderen en in de afvalcontainer gooien. Dus niet in de composthoop). Naast deze vier onkruiden zijn er honderden kruiden die het proberen waard zijn. Je kunt ze gebruiken voor culinaire gerech-

ten of thee (zie vorige buurtkrant). Vind je het niks, dan verwijder je ze makkelijk uit de tuin. Het is het proberen waard.

Hoe herken je de vier onkruiden en de andere kruiden?

In Tuin de Bajonet wordt op zondagmiddag 12, 19 en 26 juli een workshop gehouden genaamd Blad of Blad. Onder leiding van biologiëleeraar Alex Karlas (Bajonetstraat) gaat iedereen een boek maken van gedroogde kruiden uit de tuin. Zo'n boek heet in het latijn een herbarium. Op de eerste middag gaan we de kruiden zoeken en zal Alex een introductie geven over het maken van een herbarium. Op de tweede zondagmiddag gaan we de kruiden drogen en de namen opzoeken. Op de laatste middag gaan we de kruiden op papier plakken en het herbarium samenstellen. De herbariums zullen gedurende de zomer in het theehuis tentoongesteld worden.

Opgeven via tuindebajonet@gmail.com of kom even langs tijdens de openingstijden (donderdag, vrijdag en zondag van 13 – 17, zaterdag van 11 tot 17 uur). Voor alle leeftijden.

Er is een hele (thee-) wereld te ontdekken in je eigen tuin!

Last van uw burenen? Buurtbemiddeling helpt!

Heeft u onenigheid met uw burenen? Kom dan zo snel mogelijk in actie. Buurtbemiddeling is een belangrijke eerste stap om tot een oplossing te komen.

Via getrainde vrijwillige bemiddelaars ondersteunen we u om met de burenen samen oplossingen te vinden om rustig naast elkaar te kunnen leven. Zo voorkomt u dat het erger wordt. De buurtbemiddelaars gaan

stap voor stap te werk. Altijd wordt eerst afzonderlijk met beide partijen gesproken. Als beide partijen instemmen met een gezamenlijk gesprek, zal onder begeleiding van onze bemiddelaars een bemiddelingsgesprek plaatsvinden op een neutrale locatie. Aanvraag tot bemiddeling is voor ieder toegankelijk en gratis.

Contactgegevens:

Marina Blok, Projectleider buurtbemiddeling Centrum, Delfshaven, Kralingen- Crooswijk
Tel. 06 – 185 0 0316
mblok@dock.nl , www.dock.nl

Ook in de zomer is Huis van de buurt 'De Kip' geopend!

In de zomer werken we met een zomerrooster. Dit gaat in op 20 juli en eindigt op 17 augustus.

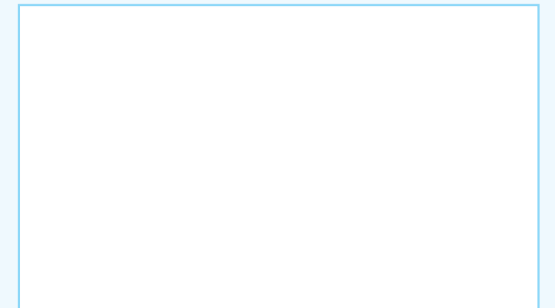
Zomerrooster:

Maandag	9 tot 2 uur
Dinsdag	9 tot 2 uur
Woensdag	9 tot 2 uur
Donderdag	9 tot 2 uur
Vrijdag	gesloten

Fijne zomer en tot in 'De Kip'.

Een schoon, veilig en respectvol Oude Westen!

Dat is wat de kinderen van het Oude Westen graag willen. Ze willen graag straten en pleinen waar het afval in de afvalbakken ligt, waar ze veilig kunnen fietsen en lopen omdat het voldoende verlicht is en de tegels goed lig-

gen. Een wijk waar iedereen respectvol met elkaar omgaat, omdat het niet uitmaakt wat je leeftijd is, uit welk land je komt of op welke school je zit. Deze drie punten ontstonden in de klassen van de Van Asch van Wijkschool en de Augustinusschool. In een vorige buurtkrant stelden de vertegenwoordigers zich voor. Ze hebben daarna nog twee vergaderingen gehad, waar ze een poster ontwierpen en bedachten welke acties ze met de scholen gaan ondernemen. Dit alles werd op donderdag 11 juni gepresenteerd. Wijkagenten Chantal van Dalen en Marco Zwanenburg onthulden de poster. Op alle scholen komt de poster te hangen, maar ook bij TOS, in de Thaiboksschool en op nog veel meer plekken in de wijk. Zo ziet iedereen hoe de kinderen het graag willen in de wijk en dat ze zich hiervoor inzetten. Het kan niet anders dan dat dit effect moet hebben op de wijk!

Van overlastjongere naar modelstagiair

Het project Werk aan de Kade activeert jongeren zonder netwerk of jongeren die overlastgevend zijn in de buurt. Een jongeman uit de wijk werd gezien als overlastgevend 'hangjongere'. Hij was altijd te vinden bij zijn vrienden op een hoekje van de 'Kade'. De favoriete bezigheid van deze groep was het fluiten naar langslappende meisjes en ze aanspreken wanneer de meiden niet reageerden!

Op een dag zocht hij echter een stageplek waarbij hij erachter kwam dat het erg lastig was om zelfstandig een stageplek te vinden die voldeed aan de voorwaarden van zijn opleiding. Vooral zijn imago als overlastgevend 'hangjongere' speelde hem parten. Toen hij de kans kreeg om zijn stage uit te voeren in een modewinkel op de West-Kruiskade, liet hij opeens een hele andere kant van zichzelf zien. Hij bleek een hele slimme jongen te zijn die hier en daar bijgestuurd moet worden. "Elk kind wordt gevormd door zijn omgeving en wij kunnen de jongeren begeleiden in hun vorming", aldus Richard de Boer, programmaleider project Werk aan de Kade.

Wees welkom in de nieuwe Gaffel

Dinsdag 16 juni was er open dag in Huis van de Wijk de Nieuwe Gaffel in het Oude Westen. Mieke Sandifort van Radar Wmo diensten vertelt: 'We zijn net begonnen met het opknappen en het was een feest om al zoveel mensen te begroeten. Ik ben van de JA-instelling - ik houd van JA zeggen en de deuren openzetten. Kom langs als je: een goed idee hebt, helemaal geen idee hebt, nieuwsgierig bent, wat wilt brengen of juist komt halen. JA, iedereen is hier welkom. We zien je graag!'

Let op! Financiële Ondersteuning heeft zomerrooster

Wordt u op dit moment ondersteund door een medewerker van Financiële Ondersteuning vanuit Radar Wmo Diensten? Dan moet u goed opletten! We zijn namelijk minder open, tevens zullen de afspraken een uur duren in plaats van een uur en dertig minuten. Het volgende rooster geldt van 13 juli – 28 augustus:

Dinsdag	09.30 uur – 12.45 uur	Kipstraat 37
Donderdag	09.30 uur – 12.45 uur	Kipstraat 37

Als u nog vragen heeft, neem dan gerust contact op met een van de onderstaande budgetcoaches.

Met vriendelijke groet,
Lily-Ann Kock (06 4641 8170)
Esther van Riessen (06 3177 4851)

24 juni: Themabijeenkomst

In de maand juli organiseert Humanitas De Leeuwenhoek de volgende activiteiten:

Iedere woensdag is er verkoop

Wanneer u 55+ bent kunt u op woensdagmiddagen vanaf 14.00 uur genieten van de muziek van o.a. DJ John

Vergeet onze borrelbingo niet op de vrijdagmiddag! Deze begint om 14.00 uur. Kosten: €1.50 per plankje met een hapje en een drankje

Zondag 19 juli, van 14.00 - 15.30 uur, is er 'bruin café', met optreden van Perry Zuidam. 55+ers zijn van harte welkom om samen met onze bewoners mee te luisteren en te zingen.

Iedere dinsdagmiddag vanaf 13.00 uur staan we klaar om met u de boodschappen te halen met de bus van De Leeuwenhoek tegen een betaling van €2.50. *Meer info:* De Leeuwenhoek 010 4361488 *Tot ziens in De Leeuwenhoek! Activiteitenbegeleiders*

Goedkoop op vakantie in 't Koffiehoekie!

Niet op vakantie dit jaar? Geen probleem. Bij ons waant u zich in China, Turkije of Marokko, door onze heerlijke theeën.

Ziet u zichzelf al zitten op een druk terras in Peking, met uitzicht over het Plein van de Hemelse Vrede... bestel dan de heerlijke Chinese thee in een mooie Chinese theepot voor maar €2,50

Of houdt u meer van het fantastische uitzicht over de Bosporus in Turkije... Dan is de Turkse thee wat voor u, geserveerd in een origineel Turks theeglasje voor maar €0,90

Drink onze verse muntthee voor €1,00 en u waant zich in de nauwe straatjes van Fez waar kooplieden de leukste en mooiste spulletjes verkopen

Kortom, het goedkoopste reisbureau van Nederland!

Wilt u deze mooie reizen meemaken... kom dan deze zomer naar 't Koffiehoekie!

Op Ga elstraat
7 is Huiskamer

Humanitas,
bestemd voor
mensen uit de
wijk van 55
jaar en ouder.
U bent van
harte welkom
van maandag

t/m vrijdag vanaf 10.00 tot 15.00 uur voor een kopje koffie of thee, een praatje of als u vragen heeft over zorg.

Humanitas De Leeuwenhoek krijgt eigen Kunsttuin

Dat er meer dan 600 kunstwerken in De Leeuwenhoek zijn te bewonderen, vonden wij nog niet genoeg. Onze vrolijke en kleurrijke kunstuitingen hebben wij nu ook doorgevoerd naar onze binnentuin. Deelnemers van het kunstatelier, bewoners van De Leeuwenhoek en ouderen uit de wijk hebben met veel plezier gewerkt aan het tuinkunstproject. De binnentuin is opgevrolijkt door het aanbrengen van houten of metalen versieringen. Deze objecten zijn met hart en ziel geschilderd en de deelnemers hebben deze naar eigen inzicht vormgegeven. Vogels, beschilderde bloembakken, of tegels en meer dan honderd vlinders zijn nu te bewonderen. Het resultaat is dat de binnentuin nu nog meer een eigen plek van de bewoners is geworden, maar ook een plek waar bezoekers, buurtbewoners en medewerkers van De Leeuwenhoek van kunnen genieten. Ik wil iedereen hartelijk bedanken die aan dit project heeft meegewerkt. Ik wens u veel kijkplezier. Met dank aan de sponsors die dit mede hebben mogelijk gemaakt. *Roel Braams, begeleider tekenen en schilderen.*

Bijeenkomst over voorhof Wijkpark Oude Westen

Op dinsdagavond 16 juni presenteerde Jan Grollemans zijn schetsontwerp voor het Voorhof van het Wijkpark aan een publiek van zo'n veertig bewoners, ondernemers en toevallige passanten. Ook vertegenwoordigers van de gemeente, Woonstad en de gebiedscommissie kwamen luisteren. Na een korte inleiding van Piet Huiskens werd toegelicht hoe een vloeiende overgangszone tussen de levendige West-Kruiskade en de rust van het park opnieuw vorm kan krijgen. Een grote maquette toonde hoe een gastvrije en transparante entree kan ontstaan. Het hekwerk is opener en heeft een meer

organische vorm gekregen en er komen meer zitplekken.

Er was uitgebreid mogelijkheid om vragen te stellen, commentaar te geven en zo met elkaar in gesprek te gaan. Er waren opmerkingen over de hoeveelheid en kwaliteit van het groen, de uitwerking van het hekwerk, de veiligheid van spelende kinderen en de verlichting 's nachts. Op deze wijze kwamen verschillende onderdelen van het ontwerp aan bod en is input verzameld voor een volgende stap. Om zo uiteindelijk een gastvrije Voorhof te realiseren. Wordt vervolgd...

Casemanager dementie

Regelmatig komen we mensen met dementie tegen. Misschien heeft iemand in uw familie of uw omgeving dementie. Of misschien is er onlangs bij uzelf dementie gediagnosticeerd. Dementie vraagt om veel zorg van allerlei verschillende hulpverleners. Wanneer u dementie heeft en nog thuis woont, kan de zorg en al het regelwerk eromheen veel tijd en energie vergen van uzelf en uw familie.

Dementie en thuiswonen

Door een casemanager dementie van Laurens in te schakelen, is dementie en thuiswonen wel mogelijk. De casemanager is het vaste aanspreekpunt voor u en uw familie. Zij kijkt naar wat u nodig heeft en regelt dat. De casemanager is een steun in uw rug. Ze helpt u omgaan met dementie en met de gevolgen ervan in het dagelijks leven. Ze geeft u informatie en advies en neemt u regelwerk uit handen. Zo is het voor u mogelijk om zo lang mogelijk thuis te blijven wonen. U kunt dan in uw eigen structuur en uw vertrouwde omgeving zo optimaal mogelijk zorg ontvangen.

Wat doet de casemanager?

De casemanager dementie is uw vaste begeleider die door middel van persoonlijk contact een stukje met u meeloopt in uw persoonlijke situatie. De casemanager is een spin in het zorgweb die u begeleidt en uw zorg coördineert. Regelmatig komt de casemanager op bezoek en bespreekt zij eventuele problemen met u. Stapje voor stapje verzamelt de casemanager samen met u en uw familie informatie over uw situatie, uw zorgbehoeften en de mogelijkheden. Daarnaast wordt het netwerk versterkt door het onderhouden van goede contacten met onder meer uw familie en uw huisarts. Uiteindelijk worden er met u allerlei keuzes gemaakt: uw eigen situatie is het uitgangspunt. Een van de casemanagers van Laurens is Wil Iseli. Casemanager Wil: "Ik ga uit van hoe de klant het wil." Bij dit alles vormt vertrouwen de basis. Ook gaat de casemanager uit van de kracht van uw netwerk. Casemanager Wil: "Alles wat je de klant en zijn familie kan laten doen, moet je laten doen. Zo bereik je een optimale samenwerking. Er wordt dan niet over iemand beslist, maar mét iemand."

Wat kan de casemanager betekenen voor de inwoners van het Oude Westen?

Wanneer u last heeft van vergeetachtigheid kan de casemanager u helpen door u te informeren, te adviseren en alle zorg en hulp die u nodig hebt te coördineren. De casemanager is onafhankelijk, wat betekent dat zij alle hulpverleners en zorgorganisaties kan inschakelen die u wenst. U hoeft dus niet per se van de dienstverlening van Laurens gebruik te maken als u dat niet wilt. Uw zorg wordt dus afgestemd op uw behoeften. Op deze manier kunt u zo lang mogelijk thuis blijven wonen, binnen uw eigen vertrouwde omgeving met een stevig netwerk om u heen. Aan de dienstverlening van de casemanager zijn geen kosten verbonden.

Voor wie is de casemanager bedoeld?

De casemanager is voor u bedoeld als u of een familielid net te horen heeft gekregen dat u dementie (of een vermoeden daarvan) heeft, u in Rotterdam woont en u zo lang mogelijk thuis wilt blijven wonen. U kunt contact opnemen met een van de casemanagers dementie van Laurens. Ook als u twijfelt of u aan vergeetachtigheid leidt, kunt u contact opnemen met de casemanager. Casemanager Wil: "Als u wel eens uw sleutels vergeten bent, is dit nog geen vergeetachtigheid of dementie. Vaak heeft u dan gewoon te veel aan uw hoofd. Maar twijfelt u? Neem dan contact op met uw huisarts. Als u het prettig vindt, dan kunt u mij ook altijd even bellen." De casemanager kan u en uw mantelzorgers begeleiden en er zo voor zorgen dat u langer thuis kunt blijven wonen.

Contactgegevens Wil Iseli
06-23442968 w.iseli@laurens.nl

**Laurens
Antonius
Binnenweg**

Laurens Regio Centrum
Nieuwe Binnenweg 33
3014 GC Rotterdam
T 010-241 28 47

Kunstroute Rewriters door Oude Westen

Eind augustus wordt de nieuwe Kunstroute Rewriters in Rotterdam gelanceerd. De route is een initiatief van Stichting HIJS, een organisatie voor talentontwikkeling op hiphopgebied. De route Rewriters vestigt de aandacht op muurschilderingen en andere vormen van straatkunst. Rotterdam kent diverse talentvolle kunstenaars die in het buitenland veel bekendheid genieten; zoals Telmo Miel, Daan Botlek, Eelco van den Berg, Lucky Dubz. Door Rewriters kunnen zij nu ook in Rotterdam hun kunsten vertonen.

De route langs bestaande muurschilderingen en nieuwe werken kan onder begeleiding gelopen worden, of met de speciale Rewriters applicatie die gratis te downloaden is voor telefoon of tablet. Hij loopt onder andere door de Gouvernestraat en langs de Van Speykstraat. Onlangs heeft Aniel Mohanlan (dezelfde kunstenaar die het huidige werk gerealiseerd heeft) de buitenkant van Odeon een nieuwe muurschildering gegeven. Het pand naast Odeon zou stichting HIJS ook willen verfraaien met een kunstwerk dat geïnspireerd is op het gedicht dat op deze muur staat. Het gedicht zou dan onderdeel worden van het nieuwe werk. Voor de Van Speykstraat zijn drie ontwerpen gemaakt. Binnenkort kan iedereen online stemmen op zijn/haar favoriete ontwerp. Het gekozen ontwerp wordt dan in juli op de muur geschilderd.

Meer info: www.rewriters010.com of www.rotterdamstreetarttroute.com

Odeon gaat weer bruisen!

Er zit een nieuwe club in Odeon: The Meesteren Foundation. Geen antikraakbureau, maar een sociale onderneming met een programma. De Buurtkrant vroeg aan Antony Jacobi en Arie van Eijsden naar hun plannen voor deze plek.

“We hebben eerst in Rotterdam Zuid gezeten in het vroegere pand van Pakhuismeesteren. Omdat dit pand gerenoveerd wordt tot hotel, zochten we een nieuwe plek en dat is Odeon geworden. We zijn hier officieel huurder en niet antikraak zoals de bewoners daarvoor. We zijn met een heel team van zelfstandigen, de meeste van ons zitten met één been in een zzpbedrijfje. We zijn niet afhankelijk van subsidie en hebben maatschappelijk verantwoord ondernemen hoog in het vaandel staan. We zijn geen commerciële organisatie.

We hebben eerst onderzoek gedaan in de buurt. We hebben individueel met mensen gesproken en plannen in het Actualiteitenoverleg en het Aktiegroepcafé voorgelegd. Odeon leeft in de buurt, want er werd vroeger veel gedaan. De directe burens maken zich zorgen, want vroeger werd de zaal ook gebruikt voor feesten en na sluitingstijd was het dan vaak rumoerig in de straat. Binnenkort komt er een uitnodiging voor een bijeenkomst om de buurt te informeren over de activiteiten die plaats gaan vinden in Odeon.

Free runners

Er komt een cup cakewinkeltje waar taarten verkocht worden, een zeefdrukstudio, een timmerwerkplaats waar bijvoorbeeld kapotte stoelen gerepareerd gaan worden of in opdracht een nieuw meubelstuk. Dit gebeurt door mensen met een handicap die een opleiding volgen bij een school voor speciaal onderwijs waar men onder andere vaardigheden aanleert om later te gaan werken om opgeleid worden tot hovenier of horecamedewerker. De grote zaal gaat gebruikt worden als Urban Sport Centrum voor free runners van jong en oud. Free runners maken zonder attributen de gekste sprongen en gebruiken de stedelijke omgeving voor hun acrobatische toeren. In de zaal komen spullen te staan waarop geoefend kan worden. Er wordt alleen binnen getraind; het gaat om het sfeertje van free runners onder elkaar. Het park wordt nu ook al gebruikt door zo'n zes free runners, maar daar heeft niemand last van.

Vrije inblik

De kleine zaal kan gebruikt worden voor kleinschalige buurtactiviteiten. De gevel is opgeknapt middels een bewonersinitiatief. De gesloten gevel maakt plaats voor een vrije inblik, zodat de buurt weet wat er gebeurt in het pand. Wie mee wil helpen om het pand gebruiksklaar te maken is van harte welkom, want Arie is druk bezig met het opknappen.

VOOR AL UW VRAGEN OVER
GEZONDHEID EN WELZIJN

PIET Wekker

De komende week zal ik vanwege voorgenomen reizen enkele keren vroegtijdig moeten opstaan. In feite sta ik elke dag vroegtijdig op, maar je zult juist zien dat je, op een dag dat het niet gelegen komt, verslaapt. Dus zet je voor alle zekerheid de wekker.

Nu heb ik een onbetrouwbare radio-wekker. Deze week nog schakelde hij zonder nadere aankondiging zichzelf een uur achteruit. Dat doet dat ding

automatische als er ergens op de wereld de zomer- of de wintertijd ingaat. En denk maar niet dat die zich dan nog laat corrigeren. Ik wilde dus gewoon een andere wekker. Zo duur hoeven die dingen niet te zijn. Ik kocht in een grote winkel, waar zij een grote voorraad radioweekers aanbieden, een mooi uitzienende radiowekker, die beloofde alles te doen wat ik er van verwacht. Het was een Philips, zeer waarschijn-

lijk gemaakt in China, verpakt in Taiwan, de gebruiksaanwijzing in gebrekkig Nederlands vertaald in India en gedrukt in een ander lage-lonenland. En dan moet ik maar zien om zo'n ding aan de praat te krijgen. Voor zover ik de gebruiksaanwijzing kon begrijpen volgde ik de aanwijzingen nauwkeurig op, maar in de wekker was geen beweging te krijgen. Nu had de verpakking mijn verdenking al opgewekt dat die reeds open was geweest en in de winkel was het de laatste in deze soort. Dus ik ging terug naar de winkel en mocht ruilen. Een eenvoud-

diger en goedkoper model werd mij aangeprezen door een verkoper die ik beloofde dat, als dit ding het ook niet zou doen, ik terug zou komen om hem persoonlijk een heis voor zijn kanis te geven. Lachend gingen wij uit elkaar. Nu moest ik nog terug naar de serviceafdeling om mijn eerder teveel betaalde geld terug te krijgen. Een aardige juffrouw 'zat' mij te woord en ik stel mij zo voor dat zij een aardige opa heeft en dat ik in dat beeld paste, want zonder veel kritische vragen kreeg ik mijn teveel betaalde geld terug. De tweede was ook een Philips en

had waarschijnlijk in het productieproces een soortgelijke reis moeten maken als het eerste exemplaar. Ook hier problemen. Het instellen van de tijd kon alleen in de 'stand-by-modus'. Meer stond er niet bij. Het gelukte mij om met behulp van Wikipedia te achterhalen wat dat standje kon betekenen, maar daarmee was het gedaan met mijn productiviteit. Ik zal toch weer met hangende pootjes naar mijn digitale mantelzorgers moeten. Misschien had die eerste verkoper toch gelijk; dat niet het apparaat, maar ik het probleem zou kunnen zijn.

Verborgene bedrijvigheid

Hun werk is broodwinning maar ook passie. Ze kiezen voor het vrije vakman/vrouwschap en nemen de financiële onzekerheid voor lief. Ze hebben geen etalage, wel vaak een mooie website en de kenners weten hen te vinden. De buurtkrant gaat op zoek naar de verborgen bedrijvigheid in de zijstraten van het Oude Westen.

Nummer 53 vonden we op drie hoog in de Bloemkwekersstraat:

Taart van Ruth ambachtelijk en onverbloemd

ze dieren nog steeds leuk vindt, stopte ze met werken in het asiel. De dierenassistente besloot alleen nog taarten te gaan bakken. Ze deed ervaring op in een bakkerij aan de Nieuwe Binnenweg en werkte in een kookwinkel. Toen haar taarten steeds meer aftrek vonden, besloot ze om zich helemaal te richten op haar eigen werk. Een rondleiding in haar keuken laat keurig geordende kasten en stellingen zien. "We groeien langzaam richting de woonkamer", grapt Ruth. "We zitten nu echt aan het maximum, zeker met de baby op komst".

Biologische, gezondere en eerlijke taart

Het bakken van taarten is ontstaan als een hobby. Haar oma en moeder vonden het altijd leuk om te bakken en Ruth vond het heerlijk om mee te kijken. Hoewel ze dol was op zoet, kon ze zelf niet goed tegen suiker. Daardoor is ze op zoek gegaan naar alternatieven voor suiker in de taarten die ze zelf ging bakken, zoals kokosbloesemsuiker, palmsuiker en honing. Ze is ook gaan experimenteren met glutenvrije ingrediënten. Ruth: "Er zijn veel mensen met voedselintoleranties die ook graag taart eten". Behalve de vervangende ingrediënten gebruikt de taartenbakster ook zoveel mogelijk biologische producten. Een kok geeft

natuurlijk nooit haar recepten prijs, maar Ruth wil wel een tipje van de sluier oplichten: "De basis is een tussenlaag en een toplaag. Verder gebruik ik veel fruit en specerijen, zoals kaneel, en speculaaskruiden, maar ook anijs en kardamon. Om haar klantenkring uit te breiden klopte Ruth aan bij Buiten, een biologische speciaalzaak aan de Nieuwe Binnenweg. "Buiten zag wel potentie in mijn taarten en vanaf die tijd lever ik wekelijks mijn taarten. In de beginperiode werden zelfs de misbaksels afgenomen", lacht Ruth. "Door vaker te bakken en de

"Door vaker te bakken en de feedback ter harte te nemen, ben ik steeds beter geworden"

feedback ter harte te nemen, ben ik steeds beter geworden". Ruth is blij met een vaste afnemer. "Anders moeten mijn man en ik alle experimenten zelf opeten en dan zouden we nu erg groot aan de maat zijn".

Taartplezier en taartendroom
Ruth vindt het belangrijk om zorgvuldig te communiceren met haar klanten, "door hen te bedanken voor een compliment, maar ook als ik een bestelling niet kan aannemen. Mijn Facebookpagina heeft heel wat

volgers, die weer berichten delen die ik plaats, waardoor hun netwerk mijn bedrijf ook ziet. Hierdoor nam een bedrijf uit Breda contact op en moest ik hun vraag, om wekelijks taarten te leveren, afslaan. Mijn verst gelegen particuliere bestelling kwam uit Zoetermeer.

Speciale bestellingen maken het soms leuk. Zo heb ik laatst voor een bruiloft een bestelling van zeven taarten gedaan. De klant had speciaal verzocht of de taart gebracht en aangesneden kon worden; dat vond ik erg leuk om te doen. De gasten gaven meteen hun reacties en deze waren allemaal positief. Hoewel het super vleidend is dat de afnemers steeds meer taarten willen, moet ik ervoor blijven waken dat het niet te druk wordt."

Toch droomt Ruth over een toekomst van 'het grote bedrijf', waarin ze het management aan iemand anders over laat en zichzelf helemaal kan richten op het bakken en ontwikkelen van de taarten. "Misschien met een winkel eraan. Een educatief programma zou ook een mogelijkheid kunnen zijn". Het is haar verre toekomstdroom om te verhuizen naar een plek aan de rand van Rotterdam met veel groen, waar kippen rond lopen. "De dieren komen er toch weer bij kijken", lacht ze. "Ik ben nog lang niet uitgedroomd".

De taarten van Ruth zijn te verkrijgen en te bestellen bij: Buiten deli & lunch, Nieuwe Binnenweg 100, Rotterdam Ver van Hier, Kleiweg 69, Rotterdam Voor uitgebreide informatie, kun je terecht op: www.taartvanruth.nl En is Ruth te bereiken via: taartvanruth@gmail.com

In haar keuken bakt de dertigjarige Ruth Keller, getrouwd van der Weijde en mamma in spe, haar biologische taarten. Van huis uit is ze geen gediplomeerd banketbakker, maar met passie en doorzetten,

kun je ver komen, zo blijkt maar weer. Na haar opleiding tot dierenassistente werkte Ruth drie jaar bij een dierenasiel. De zielige dieren, moeilijke mensen en frustrerende situaties braken haar op. Hoewel

Afscheid Tussentuin

van boompjes, met een sterrol voor de 'boom van tante Anna', de hoge populier uitgegroeid uit een twijgje uit het Museumpark, dat exact vijftig jaar geleden door mevrouw J.J. Schuiten-Bolk achter haar keukendeur in de grond werd gezet. De indeling van de tuin vertelt het verhaal van de woningen die er gestaan hebben en de diverse kleurrijke geschiedenissen van de mensen die er gewoond hebben. Ieder huis werd een plantenvak die als bloementuin en/of als moestuin is ingevuld. Verschillend van kleur, beeld en sfeer en toch een verband.

Van deze ontmoetingsplek hebben we uiteindelijk meer dan een jaar kunnen genieten. Er waren vier Entertuinment-seizoenen: van 'Fluitend de wereld rond' via 'Uit eigen tuin' tot aan 'Levensliederen van Overal'. Daarnaast vonden andere organisaties de Tussentuin. Zo was de tuin onderdeel van North Sea Round Town, het Wijktheater, Verborgene Tuinen Dagen, Gluren bij de Buren en werd er een Pop-Up Theetuin georganiseerd. Samen met Buurtlab gingen leerlingen van de Augustinusschool moestuinen bijhouden. De familie Bouna plaatste af en toe een nieuw bijenvolk in de tuin.

Verdrongen podium

We wisten allemaal dat er een eind

zou komen aan de Tussentuin. Door de matige communicatie met Woonstad en de CPO groep die op deze plek gaat bouwen, was er de laatste anderhalf jaar echter veel onduidelijkheid over de tijdsplanning. Daardoor kon er niet meer geprogrammeerd worden en vervloog de energie en het enthousiasme van de betrokkenen naar andere projecten. De tuin kwam als een wervelwind en vertrok met stille trom, zou je kunnen zeggen. Dat geldt alleen niet voor het mooie podium van Ruud Brugghe, gemaakt van stevige balken van de gesloopte woningen. Het podium verhuisde najaar 2014 als bouw pakket naar de Tuin aan de Maas op de Müllerpier en verdween een half jaar later door een stevige rukwind in nog geen minuut tijd in de Maas.

De tuin is weg, maar het gedachtengoed van de tuin is verspreid door middel van lezingen, tijdschriften, excursies, en boeken in binnen en buitenland. De planten van de tuin zijn verspreid over de stad. De tafels van de Tussentuin zijn te vinden in de Leeszaal en Tuin de Bajonet. Maar vooral door er gewoon te zijn, was de Tussentuin een inspiratiebron voor nieuwe projecten binnen en buiten de wijk.

De Tussentuin kwam als een wervelwind en vertrok met stille trom. Wie nu langs de locatie van de Tussentuin loopt, ziet geen tuin meer maar een bouwplaats. De Tussentuin heeft plaatsgemaakt voor funderingsmachines. Tuin eruit, woning erin. Een tijdelijke tuin heeft een beperkte houdbaarheidsdatum. Tijd voor een korte terugblik.

Een tijdelijke tuin in het Oude Westen

Januari 2010 komt een groep bewoners uit het Oude Westen bij de Aktiegroep bij elkaar. Woonstad gaat

in de Gaffelstraat woningen slopen en voorziet dat de start van de bouw van nieuwe woningen nog wel een jaar kan duren. Wat zouden we in de tussentijd met dat stukje braakliggende grond kunnen doen? Het antwoord van de bewoners is: een tijdelijke tuin voor de wijk met een podium voor een muziekprogramma: de Tussentuin & Entertuinment. Op de website van de Tussentuin, die nog steeds bestaat en door het Rotterdams Stadsarchief voor de generaties na ons bewaard wordt, staat de allereerste beschrijving van het idee voor de Tussentuin: *Een tuin met bloembedden en moestuintjes omgeven door hagen*

Programma

High Tea: zondag 12 juli en 9 augustus, 15-18 uur (€ 5)

Bep's Lunch: elke vrijdag, 12-13.30 hele zomer door (broodje€ 1,50)

Blad op Blad, maak je eigen herbarium, zondag 12, 19, 26 juli, 13.30-16.

tuindebajonet@gmail.com

